

LACZKÓ ANTAL

VASKENYÉR

*Napról napra izesíti a számat
felszabaduló hevének párája,
olykor a vágóéltől pattogó zománca
kocog a fogam alatt,
melynek párologó olajfüst
az aromája.*

*Ismerkedésünkör még kaparta torkomat,
ma már, hosszú évek múltán,
szabad napjaimon talán hiányzik is
szájamból az íze,
felaprózásának utóhangja;
Ahogy a marótárcsák hangos morzsolásától
vagy az esztergakés vijjogó erejének
cikkanó szakításától
lassan emésztődik
az a szívós, kemény, sűrke-fehér
elfogyhatatlan vaskenyér.*

VASRÓZSA

*Izzás magvából pattanó bimbó,
hősugárzástól nyiló szíromkehely,
tüzes mézének csorgását
emberek gyűjtik különös formákba,
ahol tartós marad a virulása.
Színe változékony:*

*néha lángvörös, káprázatos,
néhol rozsdabarnán kopottas
vagy éppen sápadt szürkésfehér.
Illata nem mámorít,
sőt néha ártalmas, maró füst,
napról napra mégis kezekben tartod
valamilyen tárgy alakjában,
és nem gondolsz arra,
hogy munkád kiegészítéséhez
egyik formáját használod
egy állandó virágzásnak.*

KÉK LÁNG

*Háromezer-négyszáz hőfokú lángnyelv
sistereg, mint a villám,
viharos szélhez hasonló fújása
megtépázza a két egymáshoz simuló anyagot,
felforralja vérüket,
majd közös véredénybe csapolja.
Így köti örök házasságra
e két különböző formájú,
de egy minőségű anyagot.*